

Daňové a právní zprávy

únor 2023

Úvodník 02

Volební kampaň – souboj bez pravidel?

Pilíř 2 06

Pilíř 2 iniciativy BEPS 2.0. – již od roku 2024 – nás se to netýká?

Pilíř 2 08

Pilíř 2 – zaměřeno na bezpečné přístavy

Investiční pobídky 11

Novela zákona o investičních pobídkách zvyšuje a zjednodušuje podporu energetickým úsporám a polovodičům

Judikátové okénko 16

Nejvyšší správní soud k otázce zdánlivosti příjmu v souvislosti s vrácením náhrady škody

Judikátové okénko 19

Pozitivní rozsudek k uznatelnosti úroku z akvizičního úvěru

Ondřej Havránek
Ondrej.Havranek@cz.eylaw.com
+420 703 891 387

Volební kampaň – souboj bez pravidel?

Ačkoliv to pravděpodobně nebylo v posledních měsících příliš zřejmé, volební kampaň má v České republice zákonem daná pravidla. Jaký význam má v kampani etika a jaké jednání už je za hranou stanovenou zákonem?

Pokud jste nebyli posledních několik měsíců na dlouhé dovolené nebo pracovní cestě, tak jste tomu zcela jistě nemohli uniknout. Máme za sebou volební kampaň a nyní už i volby hlavy státu. Některými politology a novináři je označována za nejvostřenější a nejkonfliktnější ze všech prezidentských volebních kampaní v novodobé historii našeho státu. Já si celkem živě vzpomínám i na obě předchozí přímé volby a ve srovnání s právě proběhlou kampaní bych s tímto konstatováním patrně souhlasil. Je však také možné, že zde dobře funguje selektivní paměť, která se snaží negativní zážitky vytěsnit, neboť předchozí kampaně také rozhodně nebyly vedeny v duchu fair play (pokud již na samotném spojení pojmů „volební kampaň“ a „duch fair play“ není cosi nemožného).

Rád bych vážené čtenáře ujistil, že cílem mého dnešního úvodníku není přidat další politický komentář na hromadu již publikovaných rozborů a stanovisek. Jako advokát bych se rád podíval na zákonnou úpravu volební kampaně a pokusil se shrnout, v jakých mantinelech se jednotliví kandidáti a hlavně jejich marketingové týmy během kampaně pohybují a jak moc je reálné, že občas ten mantinel překročí. Většina z nás – sledujících politickou scénu se snahou o zachování duševního zdraví – tuší, že existují pravidla ohledně financování kampaně či zveřejňování volebních průzkumů v určitém časovém úseku před konáním voleb. Po nahlédnutí do zákona o volbě prezidenta republiky jsem však byl překvapen detailností zákonné úpravy, přeci jen se při výkonu advokacie s tímto druhem právního předpisu tak často nepotkám.

Měl jsem možná tak ještě mlhavé povědomí o tom, že osoby vstupující do volební kampaně na podporu některého z kandidátů by se měly povinně registrovat u Úřadu pro dohled nad hospodařením politických stran a politických hnutí. A to vlastně jen proto, že se v roce 2013 v rámci první přímé volby hodně diskutoval onen celostránkový inzerát v bulvárním deníku pomlouvající jednoho z kandidátů. Tehdejší inzerát žádné označení registrovaného podporovatele druhého kandidáta neobsahoval a zjevně tak porušoval zákonná pravidla. Mimochodem, i pro letošní volby je tato databáze podporovatelů veřejně dostupná na internetových stránkách úřadu a bylo by patrně zajímavé zkusit udělat porovnání mezi zadavateli jednotlivých billboardů a oficiálně deklarovanou skupinou podporovatelů. Zkusil bych si tipnout, že první skupina bude podstatně početnější (opět, striktně vzato, v rozporu se zákonem).

Velmi mě však překvapilo, že zákon o volbě prezidenta republiky obsahuje ustanovení, které doslovně zní „Volební kampaň musí probíhat čestně a poctivě, zejména nesmí být o kandidátech zveřejňovány nepravdivé údaje.“ Zákon takto přímo definuje pravidla kampaně dokonce s odkazem na pojmy „čestnost“ a „poctivost“? To opravdu zákonodárce riskoval, že bude někdo v soudním řízení tvrdit a prokazovat, co je pravda a co je lež? Vždyť si všichni jistě vzpomeneme na příklady z minulosti, kdy byly o jednotlivých kandidátech publikovány zjevně lživé informace. Jedná se tedy o prázdné ustanovení zákona? Jak asi již tušíte, není to tak jednoduché. K hledání

odpovědi na tyto otázky nám pomůže rozhodnutí Nejvyššího správního soudu v řízení o neplatnosti volby prezidenta republiky týkající se první přímé prezidentské volby konané v roce 2013.

Mnozí z nás si jistě budou pamatovat, že tehdejší volební kampaň hned při první přímé volbě ukázala, že v honbě za voličskými hlasy se někteří kandidáti příliš netrápí tím, co je čestné a poctivé. Navrhovatel v daném soudním řízení vypočítal celkem dvanáct „faulů“, kterým musel čelit tehdejší prezidentský kandidát a ministr zahraničních věcí Karel Schwarzenberg. Mezi jinými se jednalo například o záměrné zkreslení výroků o právní povaze tzv. Benešových dekretů, publikaci zjevně nepravdivých informací o užívání nacistických symbolů v rodovém sídle pana Schwarzenberga, zcela vymyšlenou informaci o údajné podpoře představitele Sudetoněmeckého krajského sdružení nebo publikaci již výše zmíněného lživého a zavádějícího inzerátu v první den druhého kola voleb.

Nejvyšší správní soud v odůvodnění svého rozhodnutí vyslovil souhlas s názorem navrhovatele, že řada z výše uvedených tvrzení předkládaných voličům v rámci volební kampaně se „mohla mnoha lidem jevit jako nekorektní, demagogická a některá dokonce lživá.“ Soud pak rovněž konstatoval, že případné prohlášení volby za neplatnou musí být zcela výjimečným rozhodnutím, neboť jím soud zasahuje do rozhodnutí voličů jako suveréna volebního systému. Pro takový zásah si soud definoval tři následující podmínky - (i) nezákonnost jednání, (ii) vztah mezi touto nezákonností a zvolením vítězného kandidáta a (iii) zásadní intenzitu této nezákonnosti. Intenzita přitom může spočívat nejen v jednom intenzivním nezákonném jednání, ale i v kumulaci většího množství slabších protizákonností. Soud v této souvislosti použil příměr L. L. Fullera „většina nespravedlností tohoto světa není páchána pěstmi, ale lokty.“

V odůvodnění svého rozhodnutí k meritu sporu předložil soud detailní rozbor svých výše uvedených třech podmínek případné neplatnosti volby. Nejprve konstatoval, že pojmy „čestně a poctivě“ nelze „v prostředí volební kampaně ztotožňovat s dobrými mravy, jak jsou chápány občanským zákoníkem, ani je nelze posuzovat z hlediska soukromého práva a obecné morálky.

Nedostatek etiky ve volební kampani ještě nemusí bez dalšího činit takové jednání protizákonným.“ Otázku etiky tedy máme v rámci volební kampaně vyřešenou.

Za zásadní a podstatné pak soud považuje zejména načasování jednotlivých případných nezákonných jednání, čímž dle mého názoru vlastně rozšiřuje své vlastní podmínky pro vyslovení neplatnosti volby na čtyři. Soud konstatoval, že téměř na všechny namítané neférové argumenty měl oponent možnost v rámci kampaně reagovat. V odůvodnění rozhodnutí soud konkrétně uvedl, že „i zjevně závažný faul, k němuž však dojde dlouho před hlasováním voličů, volební výsledek výrazněji neovlivní, neboť dotčený kandidát na něj může přiměřeným způsobem odpovědět a v konečném důsledku z toho třeba nakonec i politicky profitovat.“ S jistou dávkou cynismu by se tento názor soudu dal interpretovat tak, že ve volební kampani můžete i lhát, jen je potřeba s tím včas přestat.

Soudem řešená volební kampaň však přinesla i zcela zjevně nezákonné jednání, které tímto „časovým testem“ prostě nemohlo projít, neboť onen inzerát v celorepublikovém deníku byl publikován v první den druhého kola voleb. Čtenáři si ho tedy mohli přečíst dopoledne před otevřením volebních místností a druhý kandidát neměl šanci na inzerát reagovat. Soud tudíž musel řešit naplnění své třetí výše uvedené podmínky, tj. existenci zásadní intenzity nezákonnosti. Ačkoliv konstatoval, že předmětný deník měl tehdy náklad 300 tis. kusů denně a svým obsahem zasahoval přibližně 1 milion voličů, v odůvodnění rozhodnutí soud uzavřel, že „přes vysokou intenzitu protizákonnosti nebyl inzerát s to změnit volební výsledky,“ neboť celkový výsledek voleb byl výrazný ve prospěch druhého kandidáta v počtu bezmála 500 tis. hlasů. Nevím jak vy, ale já mám z tohoto rozhodnutí pocit, že soudem definované interpretační podmínky efektivní použití zákonného pravidla nezákonnosti volby prakticky vylučují. Když už existuje zjevná a vysoce intenzivní nezákonnost, na kterou nemohl poškozený kandidát reagovat, tak by volby ještě musely skončit dostatečně těsným výsledkem, aby bylo možné o neplatnosti vůbec uvažovat.

Jak zakončit tento můj komentář alespoň částečně pozitivně? Kupodivu si mohu pro pozitivní závěr vypůjčit další větu z diskutovaného soudního rozhodnutí. Soud v odůvodnění použil také následující citaci z politologické literatury - „výjimečně agresivní styl negativní volební kampaně může mít kontraproduktivní efekt, tj. může se obrátit proti jeho iniciátorovi a v důsledku snížit počet získaných hlasů ve volbách.“ Pojďme společně doufat, že toto riziko bude zohledněno kandidáty v budoucích volbách, ve kterých bude převažovat pozitivní kampaň zaměřená na představení jednotlivých volebních programů.

Většina z nás - sledujících politickou scénu se snahou o zachování duševního zdraví - tuší, že existují pravidla ohledně financování kampaně či zveřejňování volebních průzkumů v určitém časovém úseku před konáním voleb. Po nahlédnutí do zákona o volbě prezidenta republiky jsem však byl překvapen detailností zákonné úpravy, přeci jen se při výkonu advokacie s tímto druhem právního předpisu tak často nepotkám.

Pilíř 2

1,516.05

1,503.89

1,478.68

1,408.92

1,327.04

1,042.09

Karel Hronek
karel.hronek@cz.ey.com
+420 731 627 065

Pilíř 2 iniciativy BEPS 2.0. - již od roku 2024 - nás se to netýká?

Na úrovni EU byla schválena implementace Pilíře 2 BEPS 2.0. O parametrech, procesu vyjednávání a schvalování jsme vás informovali v našich článcích (o základním výpočtu např. [ZDE](#)). V prosinci byla schválena směrnice EU, na základě které se bude Pilíř 2 zavádět i v České republice (více v našem článku [ZDE](#)).

Zavedením Pilíře 2 dojde k bezprecedentnímu propojení účetnictví podle Mezinárodních účetních standardů a výpočtu daně podle Pilíře 2. Pravidla jsou extrémně složitá, plná výjimek a možností rozhodnutí a každá velká česká skupina a lokální dceřiná společnost velké zahraniční skupiny by již nyní měla uvažovat o tom, jak se s tímto složitým legislativním kouskem poprat. Čas běží. Směrnice by měla platit již od roku 2024.

Níže se zamýšlíme nad 4 vybranými základními tezemi, se kterými se setkáváme (a které se snažíme vyvracet):

(Ne)podáváme CbCR, a proto se na nás pravidla (ne)vztahují

Ano i ne. Je pravdou, že základní práh pro oznámení Zprávy podle zemí (CbCR), tj. roční konsolidované výnosy nadnárodní skupiny podniků jsou min. 750 mil. EUR, platí rovněž pro Pilíř 2. Pilíř 2 se však vztahuje mimo jiné rovněž na velké vnitrostátní skupiny a dále obsahuje speciální pravidla pro členské skupiny v menšinovém vlastnictví, joint-ventures, investiční

fondy atd. se spoustou výjimek a dodatečných podmínek, které mohou vést k nečekanému závěru ohledně (ne)zahrnutí do pravidel Pilíře 2.

Máme statutární, příp. účetní efektivní daň vyšší než 15 %, takže se nás to netýká

Těžko říci. Směrnice obsahuje vlastní definici a způsob výpočtu efektivní daně, a to jak na straně čitatele (tj. zahrnuté daně), tak i na straně jmenovatele (tj. čistého příjmu). Zahrnutá daň bude např. obsahovat odloženou daň, která bude přepočtena max. 15% daní (bez ohledu na sazbu použitou v účetnictví). Přestože čistý příjem bude vycházet z účetnictví podle IFRS, směrnice obsahuje seznam položek, o které bude třeba zisk / ztrátu upravit. Některé účetní položky mohou ovlivnit efektivní sazbu daně čistě proto, že existuje (dočasný nebo trvalý) rozdíl mezi českým „daňovým účetnictvím“ a IFRS - některé kombinace rozdílů a přepočtu odložené daně mohou vést k nepříjemným důsledkům. Samostatnou položkou budou rovněž různé odpočty, slevy a úlevy, které budou ovlivňovat výši daně.

Vyřeší to v zahraniční centrále, my lokálně dělat nic nemusíme

Nevyřeší - alespoň ne sami. Pokud máte zahraniční centrálu, bude pro vás Pilíř 2 (zjednodušeně) cvičení, kde bude třeba vysvětlit jednotlivé položky, které vstupují do českého základu daně (včetně příp. rozdílů mezi IFRS a českým výsledkem hospodaření), a ovlivňují tak splatnou (a odloženou) daň, potažmo zahrnutou daň pro účely Pilíře 2. Ďábel bude v detailu.

Máme nejvyšší mateřskou společnost mimo EU, a proto se nás pravidla netýkají

Naopak. Pokud máte nejvyšší mateřskou společnost mimo EU a daný stát nemá pravidla, která by byla rovnocenná pravidlům stanoveným ve směrnici nebo v modelových pravidlech OECD, uplatní se Pilíř 2 na úrovni středního mateřského subjektu v EU, příp. se uplatní pravidla pro nedostatečně zdaněný zisk.

Této oblasti hodláme věnovat více pozornosti v našich daňových zprávách a alertech.

Pokud vás tato oblast zajímá, obraťte se prosím na autora článku nebo na poradenský tým, se kterým obvykle spolupracujete.

Zavedením Pilíře 2 obecně dojde k bezprecedentnímu propojení účetnictví podle Mezinárodních účetních standardů a výpočtu daně dle Pilíře 2. Pravidla jsou extrémně složitá, plná výjimek a možností rozhodnutí a každá velká česká skupina a lokální dceřiná společnost velké zahraniční skupiny by již nyní měla uvažovat o tom, jak se s tímto složitým legislativním kouskem poprat. Čas běží. Směrnice by měla platit již od roku 2024.

Karel Hronek
karel.hronek@cz.ey.com
+420 731 627 065

Pilíř 2 - zaměřeno na bezpečné přístavy

Zní to trochu jako název námořnického románu, ale není. Řeč je o Pilíři 2 a jeho temných daňových zákoutích.

V prosinci 2022 vstoupila v platnost nová EU směrnice o zajištění globální minimální úrovně zdanění nadnárodních skupin podniků či velkých vnitrostátních skupin („Směrnice“). Hlavní parametry této úpravy jsme vám přinesli v minulém čísle daňových zpráv ([ZDE](#)) a o tom, na koho tato úprava případně dopadá, pojednává předchozí článek.

V tomto článku se budeme věnovat vybranému aspektu – tématu tzv. bezpečných přístavů (safe harbours).

Co k tomu říká Směrnice

Článek 32 Směrnice říká, že členské státy zajistí, aby se v případě, že se tak podávající členský subjekt rozhodne, dorovnávací daň splatná skupinou v určité jurisdikci považovala v daném účetním období za nulovou, jestliže efektivní úroveň zdanění členských subjektů, které se nacházejí v této jurisdikci, splňuje podmínky kvalifikované mezinárodní dohody o bezpečných přístavech.

Touto kvalifikovanou mezinárodní dohodou o bezpečných přístavech se rozumí mezinárodní soubor pravidel a podmínek, s nímž všechny členské státy souhlasily a který skupinám spadajícím do působnosti Směrnice poskytuje možnost zvolit si pro určitou jurisdikci jeden nebo více bezpečných přístavů.

Dokument OECD

OECD (Inclusive Framework on BEPS) na konci prosince 2022 publikovala mimo jiné dokument obsahující pokyny právě ohledně pravidel pro přechodné bezpečné přístavy v souvislosti s Pilířem 2.

Dle těchto přechodných pravidel (pro léta 2024 až 2026) bezpečného přístavu by zjednodušeně daná jurisdikce pro daný rok vypadávala z aplikace dorovnávací daně dle GloBE pravidel Pilíře 2, pokud

- ▶ by její výnosy a zisk před zdaněním určené dle CbCR byly pod limitem 10 mil. EUR resp. 1 mil. EUR (tzv. *de minimis test*) či
- ▶ by její zjednodušená efektivní sazba daně (stanovená za využití finančních výkazů a CbCR) byla alespoň na úrovni minimálně požadovaného procenta pro daný rok – graduálně rostoucí 15 %/16 %/17 % (tzv. *test zjednodušené ETR*) či
- ▶ by její zisk před zdaněním (dle CbCR) byl roven či nižší než hodnota příjmu vyloučeného na základě ekonomické podstaty (tzv. *test rutinního zisku*).

Přestože se má jednat o volitelné zjednodušení, obsahují pokyny řadu neúplně jednoduchých výjimek a speciálních pravidel.

Dokument OECD rovněž přichází s konceptem permanentních pravidel bezpečného přístavu - ta by mohla být obdobného charakteru jako ta přechodná s tím, že detailní kalkulace a zdrojová data by byla modifikována - nicméně by stále měla být snížena komplexita kalkulací oproti „standardu“ plných GloBE pravidel.

Dokument OECD mimo jiné specifikuje, že se separátně pracuje na pravidlech bezpečného přístavu pro situaci aplikace kvalifikované domácí minimální dorovnávací daně (qualified domestic minimum tax-up tax) - ta by se mohla objevit v rámci tzv. administrativních pokynů (Administrative Guidance).

Uvidíme, zda a jakým konkrétním způsobem se tato „zjednodušení“ případně „propíší“ do praktického uplatňování Směrnice, jejíž aplikace se nezadržitelně blíží.

Tuto iniciativu a vše, co s tím souvisí, budeme nadále monitorovat.

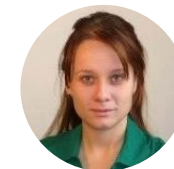
Pokud vás tato oblast zajímá, obraťte se prosím na autora článku nebo na poradenský tým, se kterým obvykle spolupracujete.

OECD (Inclusive Framework on BEPS) na konci prosince 2022 publikovala mimo jiné dokument obsahující pokyny ohledně pravidel pro přechodné bezpečné přístavy v souvislosti s Pilířem 2.

Investiční pobídky

Martin Hladký
martin.hladky@cz.ey.com
+420 731 627 030

Veronika Kruttová
veronika.kruttova@cz.ey.com
+420 730 191 757

Novela zákona o investičních pobídkách zvyšuje a zjednodušuje podporu energetickým úsporám a polovodičům

O připravované novele zákona o investičních pobídkách a příslušného prováděcího předpisu jsme vás již informovali v zářijových daňových zprávách. V nedávné době bylo ukončeno mezirezortní připomínkové řízení a návrh novely by měla v blízké době projednat vláda.

Schvalování žádostí o investiční pobídku

Novela zákona o investičních pobídkách by měla zrušit povinnost předkládat vládě k projednání každou žádost o investiční pobídku, rozhodovat by tedy znovu mělo ministerstvo průmyslu a obchodu na základě stanovisek dotčených ministerstev. Vládě by měly být nadále předkládány pouze žádosti týkající se strategických investic, tj. investičních akcí, kdy je poskytována hmotná podpora na pořízení dlouhodobého hmotného a nehmotného majetku.

Ministerstvo práce a sociálních věcí, ministerstvo financí, ministerstvo zemědělství a ministerstvo životního prostředí posoudí předpoklady splnění všeobecných a zvláštních podmínek pro poskytnutí investiční pobídky. Kromě podmínek a povinností stanovených zákonem o investičních pobídkách a dalšími prováděcími předpisy by dotčená ministerstva měla posuzovat

i přínosy investiční akce pro stát a na základě tohoto zhodnocení vydat závazná stanoviska, ve kterých vyjádří souhlas nebo nesouhlas s poskytnutím investiční pobídky.

Změna zákona o investičních pobídkách, která nad rámec podmínek daných nařízením vlády stanovuje dotčeným ministerstvům povinnost vyhodnocovat přínosy investic pro stát, byla doplněna na základě uplatněné zásadní připomínky ministerstva financí. S touto změnou však nesouhlasí Unie zaměstnavatelských svazů a novela je tak předkládána vládě s rozparem. Unie zaměstnavatelských svazů (podle našeho názoru oprávněně) namítá, že se jedná o příliš abstraktní pojem, který neposkytuje jasná kritéria, a nepovede tudíž k nezbytnému zvýšení transparentnosti.

Pro dokreslení současného stavu schvalování žádostí o investiční pobídku: z celkem 38 projektů, o kterých zatím vláda rozhodovala, bylo celkem 21

projektů zamítnuto, přičemž všech 38 projektů splňovalo předpoklady pro naplnění podmínek stanovených zákonem o investičních pobídkách i nařízením. Podle srovnání provedeného agenturou CzechInvest byli žadatelé nejčastěji zamítnuti na základě nízké provázanosti společnosti s výzkumem a vývojem (nenaplnění podmínky vyšší přidané hodnoty), a to i ve státem podporovaných regionech, kde plnění této podmínky není dle nařízení vyžadováno. Druhým nejčastějším důvodem zamítnutí byla příliš malá výše investice, a to i přesto, že všichni žadatelé splňovali minimální úroveň investice danou zákonem. Tento důvod není v souladu se snahou o zpřístupnění investičních pobídek malým a středním podnikům snížením minimálních podmínek pro kvalifikaci. Vláda tedy nezohledňovala, zda je investice umísťována do státem podporovaného regionu - ze statistiky vyplývá, že při rozhodování přihlížela zejména k vysoké přidané hodnotě a k podílu nezaměstnaných osob v regionu.

Energetické úspory a transformace

Návrh nařízení vlády by měl přispět k naplňování energetických cílů českého hospodářství a energetické soběstačnosti České republiky cílenější podporou výroby technologií a zařízení, která budou přispívat k energetickým úsporám a energetické transformaci. Seznam těchto vybraných výrobků je uveden v nově doplněné samostatné příloze k nařízení vlády. Jedná se zejména o výrobky, u nichž byl identifikován jejich nedostatek nebo částečná nedostupnost na trhu a je potřeba podpořit navýšování jejich výrobních kapacit a docílit vyšší soběstačnosti České republiky ve výrobě těchto výrobků. Žadatel bude muset nicméně současně prokázat, že v případě zamýšlené investice se jedná o výrobky určené k výrobě nebo skladování energie z obnovitelných zdrojů, ke zvyšování energetické účinnosti nebo ke snižování energetické náročnosti budov.

Zvýšená podpora výroby takových technologií a zařízení by pak měla být zajištěna následujícími změnami v nastavení podmínek podpory:

- ▶ Investice zaměřené do těchto oblastí budou moci získat investiční pobídku ve formě hmotné podpory pořízení dlouhodobého hmotného a nehmotného majetku pro strategické investiční akce, aniž by musely dosáhnout hodnoty 2 mld. Kč a vytvořit 250 nových pracovních míst;
- ▶ Míra této hmotné podpory pro strategické investiční akce by byla ve všech regionech zvýšena až o 20 % způsobilých nákladů (aktuálně je tato míra hmotné podpory dostupná pouze v Karlovarském, Ústeckém a Moravskoslezském kraji); jedná se o maximální možnou míru, o konkrétní výši hmotné podpory bude i nadále rozhodovat vláda podle aktuálních možností státního rozpočtu a podle posouzení přínosu investiční akce ve vztahu k požadované investiční pobídce ve formě tohoto finančního příspěvku;
- ▶ V případě, že investice bude schválena vládou jako strategická investiční akce, nebude muset plnit limity vyšší přidané hodnoty (podrobněji se těmto limitům věnujeme níže).

Seznam vybraných výrobků, jejichž výroba by měla být nově podpořena, zahrnuje např. tepelná čerpadla, fotovoltaické systémy, solární termické systémy, solární hybridní systémy, rekuperační jednotky a teplovzdušné solární panely, jaderné reaktory a neozářené palivové články, parogenerátory a kondenzátory, vodní turbíny, vodní kola a jejich regulátory, větrné turbíny, generátorová soustrojí poháněná energií větru, elektrolyzéry pro výrobu vodíku z obnovitelných zdrojů energie, vodíkové palivové články, měřiče dodávky nebo spotřeby plynů, kapalin a elektrické energie, bateriová úložiště pro elektřinu pocházející z obnovitelných zdrojů energie, izolační materiály používané jako tepelná izolace konstrukcí a rozvodů ve stavebnictví, dobíjecí stanice pro elektromobily, plnicí stanice pro vodíková elektrická vozidla, teplovodní kotle na biomasu a elektřinu pro vytápění vnitřních prostorů, výkonové čipy, trakční baterie pro elektrická vozidla a elektromotory pro elektrická vozidla.

Strategická autonomie

Současná mezinárodní situace a nedostupnost některých surovin, komponent a technologií posiluje snahy o zvýšení strategické autonomie. Česká republika jako tradiční průmyslová země je v některých odvětvích a technologiích silně závislá na dodávkách z Asie, které, jak nedávná minulost ukázala, mohou být narušené. To má poté za následek nedostatek některých surovin, komponent a technologií, což může vést (a v několika případech již vedlo) až k pozastavení výroby některých klíčových oborů českého průmyslu. Na tento stav již zareagovala Evropská komise svými legislativními iniciativami, které počítají i s veřejnou podporou klíčových investic ze strany členských států.

Podpora projektů společného evropského zájmu by měla být zajištěna následujícími změnami v nastavení podmínek podpory:

- ▶ Tyto investiční akce budou moci získat investiční pobídku ve formě hmotné podpory na pořízení dlouhodobého hmotného a nehmotného majetku, aniž by musely splnit vyšší limity hodnoty pořízeného dlouhodobého hmotného a nehmotného majetku a vyšší počty nově vytvořených pracovních míst stanovených pro strategické investiční akce.
- ▶ Hmotná podpora by měla být dostupná i pro investiční akce v centru pro tvorbu softwaru, datovém centru a centru sdílených služeb.
- ▶ Tyto projekty by měly být osvobozeny od plnění testu vyšší přidané hodnoty (viz níže).
- ▶ Neuplatnily by se ani požadavky na vytvoření minimálního počtu nových pracovních míst, a to v případě investiční akce v technologickém centru nebo ve všech typech investičních akcí v centru strategických služeb.

Stávající příloha obsahující seznam odvětví výzkumu a vývoje s využitím klíčové umožňující technologie je rozšířena o oblasti polovodičových komponent v souladu s nařízením, kterým se zřizuje rámec opatření pro posílení evropského ekosystému polovodičů (tzv. akt o čipech). [↗](#)

Konkrétně jsou do přílohy doplněny výzkum a vývoj v oblasti výroby polovodičových substrátů pro elektronické aplikace, výzkum a vývoj v oblasti výroby integrovaných obvodů, výzkum a vývoj v oblasti návrhu digitálních integrovaných obvodů, výzkum a vývoj volatilních a nevolatilních pamětí založených na integrovaných obvodech a jiných polovodičových technologiích, výzkum a vývoj optických obvodů a jiných optických prvků určených pro výpočetní úlohy, výzkum a vývoj hardwarových prvků kvantových sítí, výzkum a vývoj polovodičových prvků kvantových počítačů, výzkum a vývoj kvantových počítačů.

Vyšší přidaná hodnota

Nové nařízení vlády by jako určitou kompenzaci výše popsaných úlev mělo do jisté míry zpřísnit podmínky pro získání investiční pobídky u „nepreferovaných“ oblastí prostřednictvím vyšších požadavků na přidanou hodnotu, a to následujícím způsobem:

- ▶ Podmínka vyšší přidané hodnoty by se rozšířila na všechny regiony České republiky mimo regiony s nezaměstnaností alespoň ve výši 7,5 % (výjimku aktuálně splňuje pouze okres Karviná);
- ▶ Zdvojnásobení požadavku na vynaložení prostředků na spolupráci s výzkumnou organizací na 2 % způsobilých nákladů;
- ▶ Zvýšení povinného podílu výzkumných a vývojových pracovníků na počtu zaměstnanců ze 2 % na 3 %.

Kritérium mzdy u podmínky vyšší přidané hodnoty výrobních investic se nově nebude prokazovat prostřednictvím průměrného hrubého měsíčního výdělku u 80 % zaměstnanců, ale celkovou průměrnou mzdou zaměstnanců příjemce v místě realizace investiční akce. Měla by být zohledňována celková průměrná výše měsíčních hrubých mezd všech zaměstnanců příjemce v místě realizace investiční akce za období kalendářního roku. Do počtu zaměstnanců v místě realizace investiční akce by měl být započítán evidenční počet zaměstnanců

příjemce investiční pobídky s místem výkonu práce v místě realizace investiční akce přepočtený na stanovenou týdenní pracovní dobu. Takto zjištěná celková průměrná výše měsíčních hrubých mezd pak bude porovnávána s průměrnou měsíční hrubou mzdou v kraji, kterou zveřejňuje Český statistický úřad za předcházející kalendářní rok.

Od výše popsaných zpřísněných limitů vyšší přidané hodnoty by pak měly být osvobozeny některé strategické investiční akce - např. již zmíněné investiční akce zaměřené na navyšování výrobních kapacit výrobků potřebných k realizaci nezbytné energetické transformace České republiky.

Účinnost

Nová pravidla budou účinná nejdříve ve druhé polovině roku 2023, realističtěji ale spíše až od roku 2024.

Pokud byste měli k obsahu novely a souvisejícího prováděcího nařízení včetně jejich možných praktických dopadů na žadatele o investiční pobídky jakékoliv otázky, obraťte se prosím na autory článku nebo na poradenský tým, se kterým obvykle spolupracujete.

Návrh nařízení vlády by měl kromě zjednodušení schvalování žádostí o investiční pobídku přispět také k naplňování energetických cílů českého hospodářství, energetické soběstačnosti České republiky a zvýšení strategické autonomie v souladu s iniciativami Evropské komise.

Judikátové okénko

Ondřej Janeček
ondrej.janecek@cz.ey.com
+420 731 627 019

Nejvyšší správní soud k otázce zdánlivosti příjmu v souvislosti s vrácením náhrady škody

Tentokrát vám přinášíme zajímavý rozsudek Nejvyššího správního soudu („NSS“) ohledně vrácení náhrady škody a související věcné a časové souvislosti z pohledu zákona o daních z příjmů a jako bonus úvahy soudu o zdánlivosti příjmu.

Situace

- ▶ Společnost (investiční fond) podala v prosinci 2018 dodatečné přiznání k dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2012, v němž snížila základ daně o významnou částku, přičemž důvodem snížení základu daně bylo vrácení dané částky České republice.
- ▶ Uvedenou částku přijala společnost v roce 2012 jako náhradu škody na základě pravomocného rozsudku Městského soudu v Praze ze září 2012, který však poté zrušil Nejvyšší soud rozsudkem z června 2014. Následně probíhal další soudní spor o vydání bezdůvodného obohacení (přijaté náhrady škody), v němž byla společnosti uložena povinnost vrátit České republice částku, kterou v roce 2012 inkasovala jako náhradu škody. Městský soud v rozsudku z listopadu 2018 konstatoval, že Česká republika nebyla povinna žalobkyni podle hmotného práva plnit. Pokud tak na základě pravomocného rozsudku 2012 učinila, vzniklo společnosti okamžikem zrušení tohoto rozsudku bezdůvodné obohacení ve formě plnění z právního důvodu, který později odpadl.

- ▶ Správce daně popsané snížení základu daně pro rok 2012 neakceptoval. Poukázal na to, že povinnost k vydání vyplacené náhrady škody založil společnosti až rozsudek z roku 2018. Vrácení náhrady škody proto věcně a časově souvisí se zdaňovacím obdobím roku 2018, nikoliv s rokem 2012.

Pohled Městského soudu

- ▶ Městský soud rozhodnutí správce daně (přesněji Odvolacího finančního ředitelství) zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení.
- ▶ Správce daně vycházel z toho, že zohlednění vrácení plnění v roce 2018 odráží ekonomickou logiku, neboť plnění se v roce 2012 reálně projevilo v majetkové sféře společnosti, kde setrvalo až do roku 2018, přičemž do roku 2014 společnost disponovala přijatou částkou po právu, a s částkou tak dle svého uvážení a podnikatelského rozhodnutí nakládala. Dle soudu však zcela bez relevance nemusí být ani to,

nakolik se vyhodnocení věcné a časové souvislosti vrácení částky projevív v daňové pozici společnosti, tedy především zda se zřetelem k výši daňových základů v letech 2013-2018 reálně dosáhne na úplné uplatnění daňové ztráty plynoucí z vrácení náhrady škody v roce 2018. Jakkoli okamžik zdanění nelze uzpůsobovat ekonomickým potřebám, nelze odhlédnout od toho, že důvody ke zdanění vrácení plnění v roce 2018 prezentované správcem daně byly nesprávné či nepřesvědčivé.

- ▶ Městský soud rovněž poukázal na to, že společnost sice plnění v roce 2012 přijala, avšak obratem došlo k jeho zpochybnění podáním dovolání a sama společnost z opatrnosti jednala s orgány veřejné moci ohledně nalezení účetního a daňového řešení, které by reflektovalo její pochybnosti o trvalosti a nezměnitelnosti stavu vyvolaného rozsudkem z roku 2012.
- ▶ V důsledku toho pak společnost mj. zacházela s přijatými peněžními prostředky konzervativně a ponechávala je na zvláštních účtech, aniž by je použila k činnostem kolektivního investování. Správce daně se však těmito okolnostmi nezabýval a řádně je nezhodnotil.

Pohled NSS

- ▶ NSS kasační stížnost správce daně zamítnul.
- ▶ Dle názoru NSS je třeba vyjasnit dvě základní otázky:
 - ▶ zda společnosti vznikl v roce 2012 z daňového hlediska příjem, a pokud ano,
 - ▶ zda tento příjem byl skutečný, nikoliv toliko zdánlivý, tedy zda se jednalo o příjem zdanitelný.

1. K okamžiku vzniku příjmu

- ▶ Zrušení rozsudku z roku 2012 mělo podle civilních soudů za následek, že odpadl právní důvod, na jehož základě Česká republika společností plnila v roce 2012. Uvedené tedy samo o sobě nic nemění na tom, že společnost již fakticky nabyla peněžní prostředky a ty byly v danou dobu po právu součástí jejího majetku. Rozsudkem 2018 se tímto majetkem „neodestály“, ale společnosti vznikl (nový) závazek vydat ze svého majetku sumu peněžních prostředků odpovídající výši přijaté náhrady škody, neboť od zrušení rozsudku z roku 2012 je držela neoprávněně, resp. bezdůvodně.
- ▶ Správce daně tedy postupoval v souladu se závěry civilních soudů, pokud odlišoval na straně jedné přiznání a vyplacení náhrady škody a na straně druhé následný vznik bezdůvodného obohacení a povinnosti je vydat. Jedná se o samostatné okamžiky, které mají rovněž samostatné daňově relevantní dopady ve smyslu vzniku příjmu na straně společnosti v roce 2012.
- ▶ Závěry správce daně o samotném vzniku příjmu společností v roce 2012 jsou tedy věcně správné. Městský soud ve svých závěrech stran existence příjmu na straně společnosti nedostatečně zohlednil faktický stav, jenž nastal v posuzovaném zdaňovacím období roku 2012, tedy že na společnost bylo nahlíženo jako na právního i ekonomického vlastníka daného plnění přijatého z právního důvodu, který odpadl až po skončení tohoto zdaňovacího období. Tuto realitu nelze překlenout ex post zjištěním, že podle rozsudků civilních soudů společností nárok na náhradu škody nikdy nevznikl.

2. K otázce zdanitelnosti příjmu

- ▶ Příjmem podléhajícím dani z příjmů je zvýšení majetku daňového poplatníka, přičemž se musí jednat o příjem skutečný, a nikoliv toliko zdánlivý. To znamená, že se toto zvýšení majetku musí v právní sféře daňového poplatníka reálně projevit, a to tak, aby bylo pro poplatníka skutečně využitelné. Příjem, který není skutečný, ale toliko zdánlivý, nepodléhá dani, byť by o něm bylo jako o příjmu (výnosu) účtováno.
- ▶ Daňové orgány v tomto specifickém případě neuchopily otázku „skutečnosti“ příjmu zcela správně, a nelze tak aprobovat závěr, ke kterému dospěly.
- ▶ I podle názoru NSS bylo namístě věc vrátit daňovým orgánům za účelem dalšího prověřování týkajícího se otázky skutečnosti předmětného příjmu. V tomto dalším řízení přitom bude na daňových orgánech, aby se v souladu s výše uvedeným zabývaly tím, zda plnění České republiky na neexistující dluh v roce 2012 mělo skutečné dopady do majetkové sféry společnosti, a to právě s ohledem na tvrzené a prokazované zásadní omezení společnosti ve využití peněžních prostředků pro její běžnou obchodní činnost plynoucí z pokynů ČNB a depozitáře. Především je třeba postavit najisto, zda a případně nakolik byla společnost v důsledku pokračování sporu skutečně omezena ve využívání peněžních prostředků, které od České republiky obdržela. Zde je třeba vycházet z toho, co je standardním obsahem vlastnického práva, a jak moc svobodně a libovolně mohla společnost s peněžními prostředky nakládat s ohledem na to, že podniká v odvětví, které podléhá přísnému regulačnímu rámci, a regulátor jí měl udělit pokyny stran držení daného příjmu a dispozice s ním. Ukáže-li se, že přijatá náhrada škody byla pro společnost v důsledku postupu regulátora, jemuž na základě příslušné právní úpravy podléhá, skutečně zdrojem objektivně nevyužitelným, resp. zdrojem, který se v právní sféře společnosti reálně neprojevil, pak bude namístě aplikovat v tomto specifickém případě závěry výše uvedené judikatury týkající se příjmu, který je toliko zdánlivý.

Uvidíme tedy, co tato kauza případně přinese v dalším kole. Je zajímavé, že otázka skutečnosti vs. zdánlivosti příjmu judikaturou sem tam probleskuje a v praxi mohou nastat situace, kdy se může jednat o zajímavou argumentační linku.

Pokud vás tato oblast zajímá, obraťte se prosím na autora článku nebo na poradenský tým, se kterým obvykle spolupracujete.

Příjmem podléhajícím dani z příjmů je zvýšení majetku daňového poplatníka, přičemž se musí jednat o příjem skutečný, a nikoliv toliko zdánlivý. To znamená, že se toto zvýšení majetku musí v právní sféře daňového poplatníka reálně projevit, a to tak, aby bylo pro poplatníka skutečně využitelné. Příjem, který není skutečný, ale toliko zdánlivý, nepodléhá dani, byť by o něm bylo jako o příjmu (výnosu) účtováno.

Lucie Říhová
lucie.rihova@cz.ey.com
+420 731 627 058

Radek Matušík
radek.matustik@cz.ey.com
+420 603 577 841

Pozitivní rozsudek k uznatelnosti úroku z akvizičního úvěru

Tentokrát vám přinášíme zajímavý rozsudek Krajského soudu v Praze na téma uznatelnosti úroku z akvizičního úvěru – a výjimečně pozitivní!

Situace

- ▶ Řešila se uznatelnost úroku z bankovního úvěru, který financoval akvizici české provozní společnosti od zahraničních spřízněných osob s následnou fúzí do českého akvizičního SPV.
- ▶ Dle našeho chápání se tak stalo po vstupu nového investora na nejvyšším patře majetkové struktury a efektivně se jednalo o „stlačení“ akvizičního financování na provozní entity skupiny.
- ▶ Správce daně odmítl uznatelnost úroku s tím, že transakce související s přenesením dluhu se jeví jako účelové a bez ekonomického opodstatnění a byly provedeny tak, aby jejich výsledkem bylo získáno nelegitimní daňové zvýhodnění.

Vybrané argumenty společnosti

- ▶ Daňové orgány se nezabývaly tím, zda společnost mohla ve vztahu ke zpochybňovaným transakcím realizovat daňovou výhodu. Pokud je daňově uznatelný náklad v ČR a proti němu stojí úrokový výnos v zahraničí, který byl řádně zdaněn, nejedná se o daňovou výhodu.
- ▶ Úvěr byl poskytnut nezávislým konsorciem bank, které poskytnutí úvěru investiční skupině G na financování převzetí skupiny T podmiňovalo převedením dluhu na společnost, což bylo prokázáno prohlášením financujícího konsorcia bank.
- ▶ Společnost vysvětlila a prokázala, že hlavním důvodem čerpání úvěru, nákupu majetkového podílu a následné fúze sloučením byl požadavek konsorcia bank, které poskytly financování v rámci prováděné restrukturalizace celé skupiny T. Převedení dluhu na společnost bylo klíčovým požadavkem konsorcia bank. Pokud by tato podmínka

nebyla splněna, konsorcium by neumožnilo transakci financovat, což společnost prokázala prohlášením samotných financujících bank. Tento požadavek je přitom logický a běžný v situaci, kdy mateřská společnost je holdingovou společností, která drží podíly na společnostech skupiny T a inkasuje pouze pasivní příjmy z držby těchto podílů. Pro banku je tak daleko akceptovatelnější, aby úvěrem byla zatížena provozní entita, která generuje aktivní příjmy z obchodní činnosti a drží majetek, neboť u ní existuje vyšší předpoklad pravidelné úhrady úroků či snadnějšího vymáhání.

- ▶ Společnost nezpochybňuje, že mohlo dojít k přímé fúzi, nicméně takový typ transakce by nevedl ke změně financování u společnosti na financování převážně cizím kapitálem. Ekonomický důvod zvoleného uspořádání by v případě pouhé přímé fúze dvou sesterských společností nemohl být uskutečněn. Alternativní způsob dosažení požadovaného záměru (přímá fúze s úvěrováním od třetí strany na výplatu volných zdrojů v podobě podílu na zisku) vede nejen k identickému hodnotovému výsledku, ale má stejné dopady z hlediska daňového.
- ▶ Společnosti není jasné, v čem správce daně spatřuje prvek zneužití práva, jestliže (i) vlastník společnosti měl legitimní nárok prosadit u žalobkyně změnu financování z vlastního na cizí, (ii) tato změna vznikla na základě požadavku externích bank, tj. jedná se o standardní ekonomické důvody, (iii) a podle judikatury bylo možno si vybrat dané řešení. Varianta přímé fúze, kterou prosazuje žalovaný, má stejný daňový efekt jako transakce provedená společností.
- ▶ Na uvedeném nic nemění ani judikatura ve věci CTP, v níž šlo o vnitroskupinové financování. V případě společnosti byly důsledky úvěru pozitivní, úvěr byl rychle splacen a společnost hospodářsky rostla.

Vybrané argumenty správce daně

- ▶ Fúze mohla nastat i bez nákupu obchodního podílu, neboť obě společnosti byly řízeny (přímo či nepřímo) zahraniční mateřskou společností T, resp. investiční skupinou G. Společnost nezbytnost splácení úvěru a souvisejících nákladů neprokázala.
- ▶ Akvizice a změna vlastnické struktury nastala na nejvyšší úrovni majetkové struktury, a to před transakcemi realizovanými uvnitř skupiny, které skupině nepřinesly žádné nové aktivum.
- ▶ Společnosti, která nevykonávala žádnou podnikatelskou činnost, nedisponovala majetkem, či finančními prostředky, prodaly zahraniční spřízněné společnosti podíl v české provozní společnosti v řádech stovek milionů korun, což by nebylo možné v případě, kdy by tyto společnosti nebyly spojenými osobami.
- ▶ Nedošlo k přímému toku peněžních prostředků z banky ve prospěch společnosti, ale zadlužení bylo přeneseno formou zápočtu závazků a pohledávek souvisejících s nákupem obchodního podílu v české provozní společnosti.
- ▶ Změna vlastníka ve vyšších patrech struktury nevysvětluje a neodůvodňuje ekonomickou opodstatněnost změn a transakcí (nákup obchodního podílu, čerpání úvěru, fúze), pokud k těmto skutečnostem došlo několik měsíců po změně vlastníka ve vyšších patrech struktury.

Pohled krajského soudu

Soud se postavil na stranu společnosti - jeho vybrané argumenty:

- ▶ Čerpání úvěru za účelem nákupu podílu v sesterské společnosti, se kterou společnost mohla toliko zfúzovat bez daného mezikroku spočívajícího v nákupu jejího podílu (hrazeného prostřednictvím úvěru), se tak jeví s ohledem na účel § 24 odst. 1 zákona o daních z příjmů skutečně iracionální. Smyslem čerpání úvěru totiž nemohlo být rozvíjení vlastní ekonomické činnosti, kterou společnost v dané době reálně nevykonávala. Pokud společnost hodlala svou ekonomickou činnost rozvíjet právě prostřednictvím sesterské společnosti, která v dané době byla prosperující ekonomickou jednotkou, bylo by skutečně ekonomicky racionální, aby došlo toliko k fúzi bez současného vysokého úvěrového zatížení společnosti.
- ▶ Soud však spatřuje hlavní ekonomický důvod popsaných transakcí v umožnění akvizice skupiny T novým vlastníkem, investiční skupinou G. Veškeré kroky spojených osob byly vedeny tímto důvodem, tedy umožnit převzetí skupiny T. Shodně se společností soud proto považuje také za stěžejní, že důvody, pro které přistoupila k nákupu podílu na české provozní společnosti prostřednictvím úvěru a teprve následně k fúzi, vyplývaly zejména z podmínek externí banky.
- ▶ Na rozdíl od věci CTP, ve kterém došlo k poskytnutí úvěru osobu spojenou, a bylo proto zcela namístě zkoumat, zda taková transakce měla racionální důvody a zda restrukturalizace nebyla jen formální zástěrkou k získání daňového zvýhodnění, je v této věci podstatné, že podmínky, za kterých k převzetí skupiny došlo, měly svůj původ u externího subjektu poskytujícího úvěr, který si podmínky financování stanovil.
- ▶ V případě, že podmínky poskytnutí úvěru byly nastaveny externím subjektem (úvěrující bankou) lze stěžejně předpokládat, že by banka podmínky nastavila úmyslně tak, aby došlo k vytvoření umělé struktury,

kteřá měla sloužit k získání neoprávněného daňového zvýhodnění (správce daně nic takového netvrdil ani neprokázal). Naopak, soud přisvědčuje vysvětlení společnosti, podle kterého banka stanovením daných podmínek zjevně chtěla zajistit maximální efektivitu při splácení poskytnutého úvěru (jeho stlačením na provozní entity na nižší úrovni v hierarchii skupiny, které reálně generují zisk). Takový postup lze naopak považovat za ekonomicky racionální.

- ▶ Shora uvedené samozřejmě neznamená, že plnění podmínek smlouvy o úvěru a priori vylučuje možnost aplikace institutu zneužití práva. Nelze totiž jednoduše tvrdit, že jakýkoli požadavek banky má ekonomický smysl. Daňové orgány by však v takovém případě musely prokázat, že podmínky úvěrové smlouvy byly nastaveny určitým způsobem právě za účelem vytvoření umělé ekonomicky neracionální struktury mající za cíl získání neoprávněné daňové výhody, resp. že banky mohly dosáhnout shodného výsledku jiným způsobem. Tímto směrem však správce daně své úvahy (ani dokazování) nevedl.
- ▶ Správce daně zde pomíjí širší pohled na celou transakci. Primárním ekonomickým cílem celé transakce nebylo získání majetku české provozní společnosti, ale převzetí skupiny T za pomoci úvěrového financování, které mělo být přeneseno na provozní entity (z dobrých důvodů). Za stěžejní soud považuje, že cílem jednání všech účastníků popsaných transakcí bylo realizovat toto převzetí, přičemž za účelem dokončení této transakce bylo nutno naplnit podmínky úvěrující banky. Nelze tedy souhlasit se správcem daně, že společnost mohla s danou společností fúzovat bez vzniku úvěrového zadlužení, neboť by tím nemohl být naplněn účel celé transakce spočívající v převzetí skupiny T novým vlastníkem. Postupy týkající se společnosti byly součástí širšího procesu v zásadě nezávislého na vůli členů skupiny T.
- ▶ Jinak by bylo transakce nutno hodnotit v případě, kdy by k poskytnutí úvěru došlo spojenou osobou.

- ▶ Jako logické se soudu jeví tvrzení, podle kterého měla banka dobré důvody, proč úvěr stlačit na prosperující českou provozní entitu. Banka hodlala posílit své postavení věřitele tím, že úvěr přenesla na nižší úroveň, kde se majetek prosperující společnosti setká se závazkem vůči bance, který může být přímo hrazen z majetku této společnosti či jím může být zajištěn. Úvěrem má být zatížena provozní entita, která generuje aktivní příjmy z obchodní činnosti a drží majetek. Existuje tak vyšší předpoklad pravidelné úhrady úroků či snadnějšího vymáhání v případě, že úroky či jistina nebudou hrazeny.

Daňová správa podala kasační stížnost, tak uvidíme, co si o tom bude myslet Nejvyšší správní soud. V každém případě je dle našeho názoru zásadní každou podobnou transakci (debt push-down) posoudit individuálně a analyzovat riziko existence zneužití práva.

V případě dotazů kontaktujte autory článku nebo poradenský tým EY, se kterým spolupracujete.

Jako logické se soudu jeví tvrzení, podle kterého měla banka dobré důvody, proč úvěr stlačit na prosperující českou provozní entitu. Banka hodlala posílit své postavení věřitele tím, že úvěr přenesla na nižší úroveň, kde se majetek prosperující společnosti setká se závazkem vůči bance, který může být přímo hrazen z majetku této společnosti či jím může být zajištěn. Úvěrem má být zatížena provozní entita, která generuje aktivní příjmy z obchodní činnosti a drží majetek. Existuje tak vyšší předpoklad pravidelné úhrady úroků či snadnějšího vymáhání v případě, že úroky či jistina nebudou hrazeny.

V případě jakýchkoliv dotazů se prosím obraťte na svého kontaktního partnera nebo manažera.

Zdanění společností

Libor Frýzek	+420 731 627 004
Ondřej Janeček	+420 731 627 019
René Kulínský	+420 731 627 006
Lucie Říhová	+420 731 627 058
Jana Wintrová	+420 731 627 020

DPH a cla

David Kužela	+420 731 627 085
Stanislav Kryl	+420 731 627 021

Zdanění fyzických osob

Martina Kneiflová	+420 731 627 041
-------------------	------------------

Právo

Ondřej Havránek	+420 703 891 387
-----------------	------------------

EY

+420 225 335 111
ey@cz.ey.com
www.ey.com/cz

Přihlášení k odběru

Pokud si přejete, aby naše daňové a právní zpravodajství dostával na e-mail i někdo z Vašich kolegů či známých, prosím přepošlete mu tento e-mail a může se přihlásit k odběru [zde](#).

Odhlášení z odběru

Nepřejete-li si odebrat Daňové a právní zprávy EY, prosím kontaktujte Elišku Rozsivalovou: eliska.rozsivalova@cz.ey.com.

EY | Building a better working world

Smyslem EY je přispívat k tomu, aby svět fungoval lépe. Proto pomáháme klientům, našim zaměstnancům i širšímu společenství vytvářet dlouhodobé hodnoty a posilovat důvěru v kapitálové trhy.

Týmy odborníků EY, vybavené nejmodernějšími technologiemi, působí ve více než 150 zemích celého světa - provádějí audity a poskytují klientům širokou poradenskou podporu, která jim umožňuje růst, transformovat se a efektivně fungovat.

Naši auditoři, konzultanti, právní a daňoví poradci i odborníci na strategické a transakční poradenství si kladou ty správné otázky a dokážou najít ty správné odpovědi na složité problémy dnešního světa.

Název EY zahrnuje celosvětovou organizaci a může zahrnovat jednu či více členských firem Ernst & Young Global Limited, z nichž každá je samostatnou právnickou osobou. Ernst & Young Global Limited je britská společnost s ručením omezeným garancí, která neposkytuje služby klientům. Informace o tom, jak EY shromažďuje a používá osobní údaje, a o právech fyzických osob stanovených právními předpisy o ochraně osobních údajů jsou k dispozici na ey.com/privacy. Členské firmy EY neposkytují právní služby v zemích, kde to zákon neumožňuje. Podrobnější informace o naší organizaci najdete na našich webových stránkách ey.com.

© 2023 Ernst & Young, s.r.o. | EY Law advokátní kancelář, s.r.o.
Všechna práva vyhrazena.

ED None

Tento materiál má pouze všeobecný informační charakter, na který není možné spoléhat se jako na poskytnutí účetního, daňového ani jiného odborného poradenství. V případě potřeby se prosím obraťte na svého konkrétního poradce.

ey.com

Víte, že?

- ▶ Nejvyšší správní soud vyjádřil svůj názor k povinné struktuře kontrolního hlášení? [↗](#)
- ▶ Vláda schválila novelu nařízení, která přináší vymezení podmínek, za nichž mohou velcí podnikatelé odebrat elektřinu a plyn za zastropované ceny? [↗](#)
- ▶ Finanční správa vydala informaci k žádosti o přeplatek na silniční dani zaplacené v roce 2022? [↗](#)
- ▶ OECD vydala „Administrative Guidance on the Global Anti-Base Erosion Model Rules“? [↗](#)

